

Sisällysluettelo

Lippukunnanjohtajan terveiset	2
Isokipparin terveiset	4
Merimetsojen kevätretki 5.-6.3.2022	5
Saaristopurjehdus	7
SIIRTOPURJEHDUS HELSINKIIN	10
Baltic Sea Race 2022	12
Merimetsojen viikonloppupurjehdus 9.-11.9.2022	14
Archipelago Race 2022	16
Syystörtti Tokkiksella	18
Täplärapujen syksy	20
Vuosi 2022 kuvina	23

Päätoimittaja:

Emilia

Kiitos:

Katie

Ada

Henri

Samu

Oliver

Urho

Aleksanteri

Amma

Lippukunnanjohtajan terveiset

Hyvät Naantalin Siniset,

Partiovuosi 2022 lähestyy loppuaan ja kulunut vuosi onkin ollut täynnä muutoksia. Koronapandemian vaikutukset ovat hellittäneet ja myös partioliike on päässyt kääntämään katseensa kohti tulevaisuutta ilman aiempien vuosien epävarmuutta. Koronatilanteen helpottamisen lisäksi merkittävä muutos lippukunnassamme on ollut lippukunnanjohtajan vaihtuminen. Edeltäjäni Niko toimi viiden vuoden ajan ansiokkaasti lippukuntamme luotsaajana ja johti meidät niin Tokka-Lotta Atlantic Expedition -projektin kuin myös pahimman korona-ajan läpi. Niko on erinomainen esimerkki henkilöstä, joka toimii partioaatteen mukaisesti ja suurella sydämellä. Häneltä olen oppinut niin purjehduksesta ja johtajuudesta kuin myös ystävyydestä. Haluan kiittää häntä koko lippukunnan puolesta lippukunnan eteen tehdystä työstä ja omasta puolestani monista hyvistä opetuksista, ystävän tuesta ja antoisista partiohetkistä.

Pandemiatilanteen hellitettyä monessa yhdistyksessä on herännyt kysymys: mitä nyt? Mitkä kaikki perinteet pyrimme herättämään henkiin ja mitkä ovat jääneet pysyvästi menneisyyteen? Riittävätkö resurssimme edeltävien vuosien toiminnan laajuuteen? Korona-aikaa leimasi partioliikkeelle tärkeän yhteisöllisyyden puute. Liikkeelle, joka korostaa ystävyyttä yli rajojen ja yhteistyön tärkeyttä, tämä on ollut erityisen haastava ajanjakso. Meillä on jälleen mahdollisuus rakentaa ystävyyden, partiotoininnan selkärangan, avulla toiminnallemme vankan pohjan suunnatessamme kohti uusia seikkailuja.

Haluankin korostaa näitä korvaamattomia, partiotoiminnan tarjoamia kokemuksia: ystävyyttä yli rajojen, uusia opetuksia, unohtumattomia seikkailuja. Partiossa johtajana pääsee kokemaan onnistumisen tunteita hyvin järjestetyn tapahtuman jälkeen sekä tekemänsä työn merkitykselliseksi, kun nuori sudenpentu on innokkaana kyselemässä, milloin seuraavan kerran pääsee purjehtimaan ja tuleeko kyseinen johtaja silloinkin opettamaan purjeiden trimmaamisesta. Partio on paikka, jossa rakentuu parhaillaan läpi elämän kantavia ystävyyssuhteita. Into lähteä toimintaan mukaan ja olla avuksi perustuu pitkälti tahtoon nähdä ystäviä ja auttaa heitä. Tämä yhteisöllisyys on partiotoiminnan perusta. Haluankin kannustaa teitä kaikkia, sekä jokaista uutta sudenpentua että partiotoiminnan konkaria, lähtemään mukaan leireille, retkille, purjehduksille, kokouksiin ja muihin tilaisuuksiin rakentamaan ystävyyttä yli kunta-, maakunta-, ja jopa maarajojen. Ei ole tapahtumaa, josta ei voisi oppia uutta itsestään, muista tai maailmasta. Eläkää täydellä sydämellä, olkaa innokkaita oppimaan uutta ja olkaa avuksi toisillenne.

Hyvää itsenäisyyspäivää, joulun odotusta ja uutta vuotta 2023!

Partiovasemmalla,

Katie Astin

Lippukunnanjohtaja

Isokipparin terveiset

Purjehduskausi 2022 saatiin pakettiin perjantaina 21.10. Tokka-Lotan noustessa jälleen nukkumaan talviuntaan kuivalle maalle ongelmista huolimatta. Muutamaa päivää ennen nostoa Ajolanrantaan edellistalvena kasattu talvisäilytyskatos nimittäin otti nokkiinsa tuulesta, ja kellahti kumoon. Kiireellisellä aikataululla katos saatiin kuitenkin siivottua pois alta ennen nostopäivää. Nyt vene on turvallisesti paikallaan uudessa katoksessa peiteltynä valmiina talveen.

Kuluneena kautena Tokkis kiersi saaristomerta saaristo- ja matkapurjehdusten merkeissä, esitteli Australian Finnjamboreejoukkueelle saaristomeren maisemia ja osallistui Itämerellä järjestettyyn Roschier Baltic sea raceen. Kilpailussa päästiin oman luokan viidennelle sijalle ja kokonaiskilpailussa saavutettiin kymmenes sija. Kauden loppuhuipennuksena käytiin vielä kisaamassa partioveneiden välinen Archipelago race, josta haettiin vihdoin ja viimein pokaali kotiin! Kauden aikana veneen lokiin oli kertynyt 1815 meripeninkulmaa.

Talvella on kuitenkin hyvä kääntää jo katse kohti tulevia kunnostustalkoita ja ennen kaikkea kohti tulevaa purjehduskautta! Talvikauden aikana tullaan teettämään kysely jäsenistölle toiveista tulevalle purjehduskaudelle. Alustavana suunnitelmana on järjestää helposti- ja matalalla kynnyksellä lähestyttäviä purjehduksia siten, että jokaiselle löytyy jotain.

Suurkiitos kaikille menneenä kautena mukana olleille, mutta erityisen suuri kiitos kaikille niille, jotka ovat antaneet pyynteettömän työpanoksensa veneen huolto- ja ylläpitotöihin! Tällä työpanoksella on jälleen mahdollistettu monia ikimuistoisia purjehdushetkiä jäsenistölle.

Nähdään talkoissa ja seuraavan kauden purjehduksilla!

Purjehdusterveisin,

Tokka-Lotan isokipparit Henri Reivolahti ja Samu Nurmi

Merimetsojen kevätretki 5.-6.3.2022

Kevätretki pidettiin jälleen Paijulan vanhalla kyläkoululla. Retki alkoi suunnistuksella. Qr-koodi rasteista löytyi tehtäviä. Retki sisälsi ruoanlaittoa, leipomista ja leikkimistä. Kaikki saivat tehtyä osmonsolmut huiveihinsa, vaikka aluksi se tuottikin vähän hankaluuksia. Illalla oli aivan mielettömät maisemat koulun viereisellä pellolla, johon menimme kävelylle. Pelto oli kuin luistinrata ja lapset keksivät leikkiä curlingia. Koulun pihalla sytytettiin vielä nuotio vaahtokarkkien paistamista varten ja ihailtiin tähtitaivasta.

Pojilla oli oiva suunnitelma iltaa varten, mikä meni kuitenkin pieleen. He alkoivat jo alkuillasta kyselemään jätetäänkö heidän ovi (josta pääsee keittiöön) yöksi auki. Entä syttyykö käytävän valot, jos yöllä käy vessassa? Johtajien epäily heräsi jo tässä vaiheessa. Nukkumaan mennessä oli hiirenhiljaista, mikä myöskin oli melko epäilyttävää. Jonkin ajan kuluttua kuuluikin lattian narinaa keittiön suunnalta ja sen jälkeen hervoton hihitys. Mitäs sieltä makuupussin alta sitten löytyikään: karkit ja limsapullo.

Retkellä oli kiva leikkiä piilohippaa ja piitä. Syöminen ja ulkoilu, varsinkin pingiksen peluu oli kivaa.

Kivoin asia:

Matias: istuinalustalla laskeminen sekä jekun suunnittelu

Siiri: vaahtokarkkien paisto

Emil: Oliverin kajari

Oliver: omalla trangialla mehun valmistus metsässä, piilohippa

Robert: ruoanlaitto ja leipominen

Sisu: kengillä luistelu pitkin peltoa, kun pellolla oli paikoitellen hieno tasainen jääpeite

Kamalin asia:

Matias: suunnistus

Emil: ruoanlaitto, jekun paljastuminen, vessan pesu!!

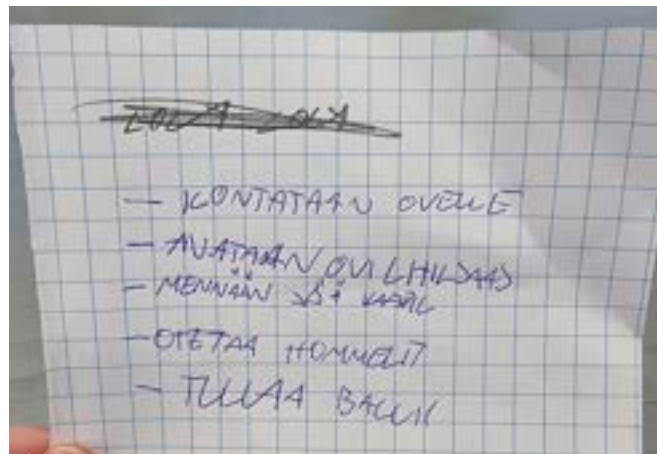
Siiri: siivoaminen

Oliver: ei saanut limsaa ruoan kanssa

Robert: poltin kielen mehusta

Sisu: yöllä automaattisesti syttyneet valot, joita ei saanut sammumaan

Saaristopurjehdus

Heinäkuun alussa oli saaristopurjehdus. Lähdimme Heinäkuun ensimmäisenä päivänä Aurajoesta kattavan turvallisuus briiffin jälkeen kohti Seiliä. Mukana oli yhteensä kymmenen miehistön jäsentä, osa toisilleen tuntemattomia. Seilissä tutustuimme saaren kiehtovaan historiaan ja välttyttiin punkeilta, vaikka saari on niistä kuuluisa. Toisena päivänä matkustimme Näsbyyn, jossa saunoimme ja kävimme

kaupassa ostamassa lisää karkkia. Kolmantena päivänä reissu meinasi keskeytyä rikkinäisen vessan takia, tai oikeastaan sen mukana tuomien ongelmien vuoksi. Kamala kokemus! Onneksi Helsöstä löytyi apua ja vessa saatiin korjattua vielä saman päivän aikana.

Matkamme jatkui Källskäriin, siellä pääsimme harjoittelemaan rantautumista luonnonsatamaan. Källskärissä tutustuimme saaren historiaan ja ihailimme maisemia sekä saarelta löytyvää puutarhaa. Saarelta löytyy myös jääkauden kallioon muovaama upea "kannu". Aamulla jatkoimme matkaa kohti Österskäriä, jonne oli tarkoitus mennä saunomaan, mutta saarella ei enää ylläpidetä saunaa.

Seuraavana päivänä kävimme päiväkäynnillä Björkössä, jossa treffasimme Tokkiksen sisaraluksen Meripurakkin kanssa. Osa miehistöstä kävi uimassa saaren

järvässä. Harmiksemme kahvila oli suljettuna juuri kyseisenä päivänä.

Matkamme jatkui kohti Korpoströmiä, jonne itseasiassa otimme pienen leikkimuotoisen kilpailun Meripurakkin kanssa. Meille se ei kuitenkaan tainnut olla leikkimielinen kisa vaan toisena purjehdimme mahdollisimman tehokkaasti ja näin saavuimme ennen Purakkia Korpoströmin laituriin. Tällöin emme vielä tienneet, että paria kuukautta myöhemmin ohittaisimme ja voittaisimme Purakin toisen kerran. Matka jatkui saunomisen ja hyvien yöunien jälkeen Ålskärenin laguuneille. Sieltä lähdimme päiväkäynnille Pähkinäisiin, jossa tyhjennettiin septitankki. Yöksi menimme upeaan Ahvensaareen. Siellä on vanha avolouhos, mikä on täytynyt vedellä.

Seuraavana aamuna lähdimme varhain liikkeelle, sillä halusimme käydä päiväsaunalla Vitörenissä. Vitöreniin rantautuminen tuotti vähän vaikeuksia, sillä emme olleet varmoja mihin kohtaan voisimme rantautua. Tuuli ajoi meitä liian lähelle kivikkoa, kun kävimme tutkailemassa sopivaa rantautumis kohtaa. Onneksi osa miehistön jäsenistä rakastaa uimista ja he lähtivät uiden katsomaan mihin kohtaan

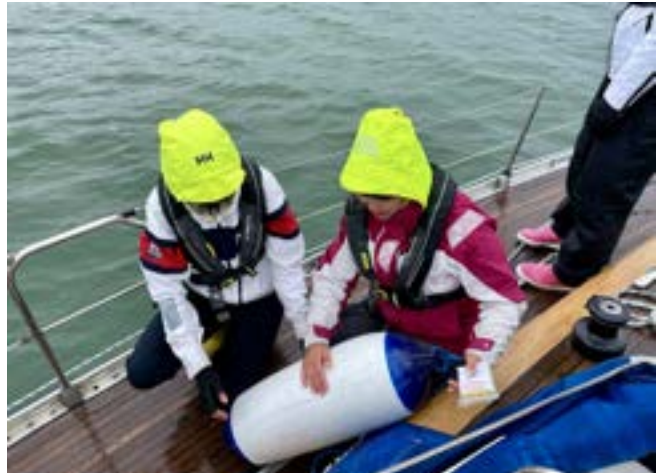

pääsisimme rantautumaan. Saarella asustavat tiirat eivät tykänneet uimareista ja yrittivät hyökätä heidän kimppuunsa. Kun olimme päässeet rantautumaan ja kaikki köydet yms. olivat paikallaan, lähdimme lämmittämään saarelta löytyvää saunaa. Sauna on arkkitehtiopiskelijoiden suunnittelema ja todella kaunis. Saarella kulkiessa piti pitää juomapulloa pään päällä, etteivät tiirat pääsisi hyökkäämään kimppuun.

Saunomisen jälkeen lähdimme kohti Nauvoa. Matkalla paistoi aurinko, mutta välillä tuuli tosi vähän. Tiedossa oli pitkä päivä. Onneksi jossain kohtaa pääsimme laittamaan genaakkerin. Vessa ongelmilta ei välttytty taaskaan sillä septitankki oli täynnä ja se tulvi sitloodaan. Tästä aiheutui kauhea syytely miehistön välillä, kuka pumppaa liikaa. Lopputulos tosin oli ettei tankki ollut tyhjentynyt viime tyhjennysasemalla kunnolla. Loppupäivän piti käyttää ämpäriä vessan sijaan. Kokemus tämäkin! Seuraavana päivänä tälle osasi jo nauraa. Nauvossa kävimme uudelleen saunassa ja pääsimme näkemään kun koko satama hiljenee ja pimenee sähkökatkon vuoksi.

Aamulla lähdimme kohti Pikisaarta, jonne pääsimme la-su yöksi ASS:n satamaan. Meidän oli tarkoitus mennä Aurajokeen, mutta Ruisrockin takia se oli ihan täynnä. Siivosimme veneen ja suurin osa miehistön jäsenistä lähti kotiin. Meidän onneksemme Pikisaari oli parempi yöpymispaikka, koska pääsimme kuuntelemaan Ruisrockin esiintyjä. Sunnuntaina veneelle jääneet siirsivät veneen Aurajokeen odottamaan seuraavaa reissua.

Österskärin kaunis vanha kalastajakylä

Kymmenen päivän saaristopurjehdus oli kokonaisuudessaan aivan upea reissu. Kerkesimme käymään monessa ihanassa saarella. Reissu oli kunnon kielikylpy, kippari ja försti puhuivat keskenään ruotsia ja muuten puhuimme pääasiassa englantia, sillä miehistön yksi jäsen oli brysselistä.

Miehistö: Philippa, Daphne, Alex, Viivi, Emilia, Laura, Leah, Unna, Meeri, Roosa.

Turun vierasvenesatama- Seili- Näsby- Helsö- Källskär- Österskär- Björkö- Korpoström- Ålskären- Pähkinäinen- Ahvensaari- Vitören- Nauvo- Pikisaari- ASS- Turun vierasvenesatama

SIIRTOPURJEHDUS HELSINKIIN

Olimme menossa siirtämään Tokka-Lottaa Helsinkiin. Lähtö oli Turusta. Minusta kivointa reissulla oli uiminen, itsessään purjehtiminen, lettujen paistaminen ja itse asiassa kaikki paitsi viimeinen yö.

Matkalla pysähdyimme Hangossa, jossa kävimme saunassa ja saimme käydä kaupassa yksin. Kävimme monta kertaa päivän aikana jätskillä ja paistoimme illalla lätty jä. Lähdimme illalla Hangosta ja purjehdimme yön yli Helsinkiin. Keli

Suomenlahdella oli tuulinen ja aallokkoinen. Minusta se ei ollut kauhean mukavaa, koska tuli paha olo.

Helsinkiin päästyämme pesimme veneen, teimme ruokaa ja lähdimme kotiin. Reissu meni oikein hyvin!

Oliver

Baltic Sea Race 2022

s/y Tokka-Lotta starttasi heinäkuun loppupuolella Helsingin edustalta ensimmäiseen Suomessa järjestettävään RORC-kisaan, Roschier Baltic Sea raceen, jossa tavoitteenamme oli vain ja ainoastaan kirkkaimmat mitalisijat. Uskaltaisiko huonommilla tuloksilla edes tulla takaisin rantaan, vastassahan oli vain ja ainoastaan koko Itämeren nopeimmat veneet ja kokeneimmat miehistöt!

Helsingissä olimme s/y Galianan miehistön kestitettävänä, ja kiersimme paikalliset purjehdusjuhlallisuudet lävitse, olihan paikalla Suomen purjehduksen crème de la crème. Laiturissa vielä venettä katsastettiin, tankattiin, punkrattiin ja pikaisesti korjailtiin, ja sitten oltiinkin valmiita jo lähtemään.

Komeiden juhlallisuuksien saattelmina matelimme liki tyynessä kelissä starttiviivan ylitse, jossa nopeimmat veneet melko pikaisesti painelivat ohitsemme, jo ennen Helsingin majakkaa. Tämä oli tietenkin jo odotettavissa, mutta olihan se komeaa, kun Volvo Ocean Race -veneet puskevat vettä vieressä kauheaa kyytiä, miehistön pomppiessa kannella ja mastossa.

Pohjoisen Itämeren kelit "hemmottelivat" miehistöämme, matkatessamme Helsingin edustalta kohti Ruotsin rannikkoa, jättäen pienimmätkin luodot pohjoisen puolelle. Välillä matka taittui tuulen mukana, välillä pyörimme paikallaan sumun peittäessä koko fleettiä, dieselin käryn leijaillessa päällämme Suomen leijonan vieressä.

Seuraava käänkömerkki oli Ruotsin rannikkoa suojeleva Almagrundetin majakka. Saavuimme auringon noustessa kiertämään komeaa majakkaa käytännössä samaan aikaan erään toisen kilpakumppanin kanssa. Uudet sääennusteet toivat mukanaan hyviä uutisia. Aiolos, tuo antiikin Kreikan tuulten valti, oli vihdoin puhaltamassa myötäisää keliä myös meillekin. Matka etelään kohti Gotlantia kuluikin alati kasvavissa vauhteissa, muiden veneiden kanssa radion välityksellä jutellessa ja mitä mainioimmista keleistä nauttiessa. Visbyn vieressä kiidimme jo roimasti yli kymmentä solmua Karlsön saarien välistä surffatessa.

Salamannopeaa spinnuttelua söderiin, sivuuttaen Sverigen suurinta saarta.

Gotlannin eteläinen kärki, Hoburgin niemi, taas koetteli meitä poloisia. Tuulettomassa lillumisessa käväisimme uimassa (tämähän saattaa olla sääntöjen vastaista, joten alkää kertoko kenellekään). Onni onnettomuudessa oli kuitenkin se, että eteläinen tuuli kiidatti meitä jälleen kohti maalia, taas myötäisessä tuulessa. Laivatkin väistivät meitä, kun pallopurjeilla varustettu kisaeskaaderi paineli kiireisten väyliä ylitse, matkatessa kohti Viron suuria saaria. Eräs toinen kisaan osallistunut vene joutui tosin samalla pätkällä itse väistämään venäläistä sukellusvenesaattuetta, itse selvisimme diplomaattisin keinoin väistelemisistä.

Kelit kondiksessa, kelpaa kisata kun kulkee kovaa.

Suomenlahdelle saapuessa tuuli oli tällä kertaa sivulta, ja raumalainen ruorimiehemme nosti maksiminopeudet jo yli yhdentoista solmun. Heräsimme tässä vaiheessa myös siihen, että tasoitettulla ajalla olisimme hyvissä sijoissa kiinni. Ja niin tosiaan olimmekin, Helsinkiä kohti lipuessamme meille valkeni lopullinen sijoituksemme 10./25! Maaliin rättiväsyneinä tullessa olimme siis voittaneet nopeimmat veneet tasoitettulla ajalla, vaikka emme edes syöneet pelkkää kuivamuonaa ja kuumaa vettä.

Tähtinavigointia harjoittamassa Hangon eteläpuolella.

Maalissa vielä kaveerasimme kilpakumppanien kanssa, ja kävimme palkintojenjakotilaisuudessa, vaikka niukasti jäimme palkintojen ulkopuolelle (olimme omassa luokassa 5./9). Kisa oli näissä myötäisissä keliolosuhteissa pelkkää nautintoa ja mukavuutta, eikä kertaakaan ketuttanut. Syynä tähän oli myös mainio miehistö, kiitos Philippa, Henna, Merita, Epi, Niko, Hans, Saija, Nikolas, Laura, sekä minä, Urho. Kenties joskus uudestaan?

Neljä ja puoli vuorokautta seilausta, nyt ollaan maalissa!

Merimetsojen viikonloppupurjehdus 9.-11.9.2022

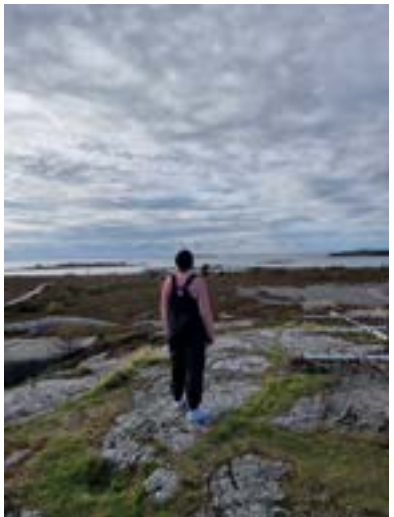
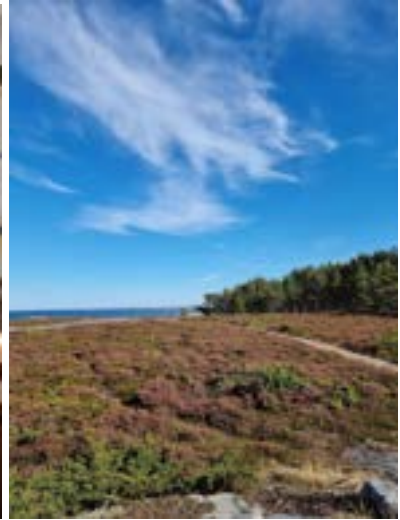
Merimetsot kävivät viikonloppupurjehduksella syyskuun alussa. Viikonloppuun osui mitä mahtavimmat kelit, tuulta ja aurinkoa. Purjehduksella pääsimme harjoittelemaan yöpurjehdusta ja genaakkerin käyttöä. Osalle sekä yöpurjehdus, että genaakkeri olivat vain jotain, josta oli saattanut kuulla puhuttavan. Tämä oli osalle myös erinomainen harjoitus tulevaa Archipelago Racea varten.

Pääsimme käymään Jurmossa (etelä) asti. Emilia oli haaveillut sinne menosta koko kesän. Onneksi ihana kipparimme Niko suostui lähtemään Jurmoon asti. Jurmo on ihanan karu saari. Sieltä löytyy upeita kanervamättäitä, paljon kiviä sekä kaunis vanha kappeli vuodelta 1846.

Parasta viikonlopussa oli purjehtiminen yöllä ja Jurmossa käynti. Maileja viikonlopun aikana kertyi huimat 90.

Miehistö: Niko, Aleksanteri, Emilia, Lotta A, Jemina, Minnea, Siiri, Eidi, Sisu ja Matias.

Archipelago Race 2022

Oi AR, sinä syksyisen meripartiokauden huipentuma, jossa hyvät erotellaan akanoista ja kruunataan suomalaisen meripartion nopein miehistö. Koko vuoden on tätä tapahtumaa odotettu, ja sinun päätyttyä sydämeni täyttää pelkkä haikeus ja kaipaus kisaamaan.

Aloitimme viikonlopun ulkoiluttamalla venettä Aurajoesta autopilotin avulla Stormälöön asti. Paikalle oli selvinnyt järjestäjien (s/y Northwest) lisäksi kuusi partiovenettä: Merisusi, Merisissi, Meripurakk, Meritähti ja Aurantyttö. Pikaisen kipparibriiffin aikana reitiksi paljastui Korppoon kierto, maali Lahjasaaren vieressä. Tokka-Lotta lähtisi kolmanneksi viimeisenä, joten muut veneet pitäisi ohittaa, ja pitää vielä nopeammat veneet takana.

Starttasimme likimain täydellisesti, spinnun ollessa vedossa jo keulan kohti kääntömerkkiä. Vain vartin päästä lähdöstä teimmekin jo ensimmäisen manööverin (spinnulla sukan avulla meksikaanilasku jiiptessa & genoan avaus, kuulostaako tarpeeksi monimutkaiselta vielä?), jolloin saavuimme Airiston avoimuuteen. Hoksasimme jonkun ajan kuluttua sen, että uudenkarhea genaakkeri on saaristo-olosuhteisiin liki täydellinen purje, sen soveltuessa myötätuulesta

liki kryssikulmiin. Vain muutama tunti lähdön jälkeen, olimmekin jo Merisuden rinnalla, ja livuimme ohi erään saaren suojassa. Samankaltaisen rauhallisen ohituksen suoritimme myös Meritähden vieressä, emmekä joutuneet huutokilpailuun taikka sääntökikkailuun, vaan pääsimme tyynen rauhallisesti ohi tästäkin kilpakumppanista.

Tähän mennessä olimmekin jo repineet genaakkeria muutaman kerran ylösalaisin, mutta pyrimme koko ajan ajamaan sitä riskialttiimmin ja kovempaa. Olimme vain kivenheiton päässä Tokkiksen sisaraluksesta, Rauman Myrskypoikien Meripurakista, kun ulomman saariston avotuuli pääsi kuin pääsikin broachaamaan Tokkiksen. Genaakkerin lasku vaati väkivaltaa, mutta sujui kuitenkin mallikkaasti loppujen lopuksi.

Viimeinen ohitettava kisassa olikin Meripurakk, aaltojen kauhu. Samanlaista kauhua sai tuntea myös Tokkis, kun rinta rinnan puskimme juttelu etäisyydellä kivikkoisen Korppoon länsipuolella kaukaisinta kääntömerkkiä kohden. Marginaalisesti nopeampi Tokkis kuitenkin meni kuin menikin Purakin ohi, ja jäljellä oli vain muiden takana pitäminen. Jo puolella välissä kaikki ohitettuina, voi tätä ilon ja onnen päivää!

Loppukisan aikana emme muita veneitä sitten juuri nähneetkään. Kipparimme unisista vastusteluista huolimatta purjehtimme suoraviivaisesti maaliin. Valokuvia varten repäisimme vielä toisen pallopurjeista mastoon ennen maaliviivaa.

ENSIMMÄINEN ARCHIPELAGO RACE VOITTO TOKKIKSELLE!!! Ties kuinka monta osallistumista jo yli vuosikymmenen aikana, mutta vihdoinkin ja viimein on kiertopalkinto meidän.

Saunoimme ja urakoimme vielä rättiväsyneinä Lahjasaassa saunan lämpimäksi, mutta kyllähän voiton jälkeen täytyy iloa toivottaa mahdollisimman monessa paikassa, joten purjehtimme vielä samana päivänä saunomaan ja juhlimaan Nauvon Sikojenlahdelle mitä onnistuneinta kisaa.

Kisan saldo: 8 purjeiden vaihtoa, 7 vendaa, 6 startannutta venettä, 5 maaliin selvinnyttä, 4 kipparia kyydissä, 3 ohitusta, 2 parasta sijaa MP-veneille, ja 1. sija Tokka-Lotalle.

Kiitos Lassi, Henri (x2), Niko, Samu, Emilia, Viivi, Neea, Jemina, Aleksanteri ja Liina teräksisestä toiminnasta!

-Urho

Osallistujat						
Alus	Lahtoeika	Maaliintulo	Purjehdusaika	FR-tasoitettu aika	Gap	
Tokka-Lotta II	9/23/2022 22:45:00	9/24/2022 8:56:35	10:11:35	10:00:34	-	
Meripurakk	9/23/2022 22:13:00	9/24/2022 9:10:49	10:57:49	10:22:23	0:21:49	
Meritahti	9/23/2022 22:00:00	9/24/2022 9:34:31	11:34:31	10:48:36	0:48:02	
Merisissi	9/23/2022 22:52:00	9/24/2022 9:56:29	11:04:29	10:58:16	0:57:42	
Aurantytö	9/23/2022 23:14:00	9/24/2022 10:55:24	11:41:24	11:52:45	1:52:11	
Merisusi	9/23/2022 22:17:00	DNF	DNF	DNF	DNF	

Syystörttis Tokkiksella

Nousimme alukselle sateisena perjantai-iltana syystörttistä, eli tulevien kippareiden ja päällystöläisten koulutuspurjehdusta varten. Kaikki olivat innokkaita, joskin valtaosaa jännitti koulutuksen tulevat haasteet, onhan Tokkiksen aiemmilta Törttiksilta jäänyt lukuisia legendoja elämään.

Tarkoituksena oli purjehtia kiivaasti lokakuun tarjoamassa tuulisessa säässä koko viikonloppu, mutta Tokkiksen taittolapapotkuri oli kanssamme jyrkästi eri mieltä. Välittömästi pakittaessamme Ajolan laiturista ulospäin, huomasimme peruutusvaihteen käytöksessä olevan jotain omituista. Nopean selvittelyn jälkeen

lopputulema oli hämmäntävä, pakki ei tuntunut toimivan alkuunkaan! Kipparimme Epin vakuutettua meidät, että perinteisten "törttisvikojen" sijaan nyt oli kyseessä oikea ongelma, ajoimme takaisin laiturin. Pitkin iltaa ja alkuyötä jatkuneiden selvittelyiden jälkeen olimme jo varautuneet henkisesti purjehduksen peruuntumiseen, kun mikään ideoistamme ei tuntunut tuottavan tulosta.

Aamu on iltaa viisaampi, tai sitten aamulla oli tässä tapauksessa vain enemmän onnea matkassa! Joka tapauksessa käynnistettyämme jälleen moottorin potkurin lavat aukesivat tuntuvasti ja meillä oli jälleen toimivat vaihteet käytössämme. Aloitimme

purjehduksemme välittömästi ja päästyämme ulos laiturista tuulta riitti merellä vaikka muille jakaa. Matkalla Nauvoon Reiska-nukke päätti suorittaa syyspulahduksen lentämällä yli laidan. Koko miehistö suoriutui yllättävästä harjoituksesta varsin hyvin, ja pikaisen purjeiden laskun jälkeen Reiska oli jo hetkessä nostettu takaisin kannelle.

Tankkauksen jälkeen päätimme jäädä Nauvon suojaisaan satama-altaaseen harjoittelemaan rantautumista, sekä laiturista lähtöä. Kukin miehistön jäsen sai vuorollaan olla vastuussa ruorista, ja köysiäkin pääsimme virittämään enemmän kuin tarpeeksi edestakaisin kyljeltä toiselle. Jokainen suoriutui tehtävistään mallikkaasti ja matkamme kohti saariston pimenevää iltamaisemaa jatkui rennoissa tunnelmissa.

Pelkän paperikartan varassa navigoiminen voi iltahämärässä osoittautua yllättävänkin haasteelliseksi, etenkin yhdistettynä tiukkaan kryssipätkään syystuulella. Jokainen viitta tuli kuitenkin lopulta kierrettyä oikein, vaikka yhden jiipin jouduimmekin tekemään etsiessämme erästä eteläviittaa. Reiskalle yksi uinti päivässä olisi mitätön suoritus, joten pulahdettava oli toki uudestaan ei kerran, vaan kahdesti vielä illan aikana. Kukapa nyt olisi auringonlaskua tai tähtitaivasta halunnut seurata, kun tarjolla on paljon intensiivisempiäkin aktiviteetteja. Pitkä päivä kaikkine operaatioineen sai miehistön päätyämään ratkaisuun, että läpi yön kryssimisen sijaan lämmin sauna ja hyvät yöunet voisi kuulostaa mukavammalta tavalta viettää lauantai-iltaa. Käänsimme täten kurssimme jälleen kohti etelää, tällä kertaa kohteenamme Aspö.

Saunassa ja punkassa palauduttuamme oli aika nostaa purjeet jälleen aamuvarhaisella, mikä ei osoittautunutkaan täysin rutiininomaiseksi operaatioksi. Moottori ylikuumeni mystisesti kipparin kertoman mukaan, joten purjeille todella oli tarvetta. Nopean reagoimisen ansiosta nosto sujui turvallisesti ja jatkoimme matkaa tuulivoimalla. Horisontissa nouseva aamuaurinko tuntui upeudessaan kutsuvan luokseen ...ainakin Reiskaa, joka jälleen oli innokkaana lähdössä uimaan ilmoittamatta tietysti muulle

miehistölle aikeistaan. Pelastusharjoitus ainoastaan purjeita käyttäen sujui Reiskan mielestä niin joutuisasti, että päätti joutua pelastettavaksi vielä samalla kertaa uudelleen! Toisella kertaa manööverit purjeilla olivat jo huomattavasti tehokkaampia, ja saimme Reiskan jälleen takaisin mukaamme.

Ajolaan oli mukava palata, kun tiesi oppineensa jälleen paljon uutta. Syystörttis oli kokemuksena erittäin positiivinen, ja koulutuspurjehduksella oppiamme taitoja koko miehistö tulee varmasti tarvitsemaan vielä tulevaisuudessa merellä.

- Aleksanteri Lumiaho

Epi kertoo Tokka-Lotan moottorista

Täplärapujen syksy

Täpläravut on innokas toisen vuoden sudarilauma, jossa mukana touhuavat: Jessi, Mona, Iris, Nea, Ansa, Emma, Aapeli, Eemeli, Aino, Enni, Niilo, Silja, Jadessa, Sofia, Mila, Kiia ja Stella. Johtajina laumalla ovat Merituuli ja Amma. Tämän syksyn aikana on tutustuttu uuteen Amma-akelaan ja muihin uusiin kavereihin laumassa.

Lisäksi Täpläravut ovat ahkeroineet syksyn aikana Miehistön jäsen-jälkeä. Kololla kokouksissa on harjoiteltu mm. purjeveneen osia, varustautumista purjehdukselle ja erilaisia solmuja eri tilanteisiin. Lisäksi mietittiin tarinaa "Täpläkorvat"-nimisen lauman iltapurjehduksesta, jossa kaikki ei mennytäkään ihan niin kuin piti... Syyskuussa lauma pääsi myös iltapurjehduksille Tokka-Lotalla ja käytännön jutut veneessä tulivat entistä tutummaksi. Monet halusivat ohjata venettä ja päästä mukaan eri tehtäviin kannella! Jotkut jo odottavat kovasti yöpymistä Tokkiksella!

Syyskuussa Täpläravut ehtivät myös makkaranpaistoon laavulle Haijaisiin!

Energiasäästöviikolla mietittiin kokouksessa vinkkejä energian säästämiseen ja taiteltiin sanomalehdestä käteviä biojätepusseja. Taittelu olikin kivaa puuhaa ja taipuuhhan tuo pussi vaikka hatuksi!

Syksyn edetessä ovat Täpläravut opetelleet Jokamiehen oikeuksia, miettineet varautumista erilaisiin

sääolosuhteisiin ja tilanteisiin sekä askarrelleet hienoja heijastimia syksyn pimeisiin iltoihin!

Tästä on kiva jatkaa eteenpäin!

-Ammma

Ammma Tokkiksen ruorissa vuonna 1996

in memoriam,

Tokka-Lotan pressuhalli

s. 12.10.2020

k. 16.10.2022

Huolella ja vaivalla kasaan parsittu Tokka-Lotan talvipeitteenä toiminut pressuhalli romahti viimeisen kerran kovien myrskypuuskien saattelemana, veneen nostoa edeltäneenä viikonloppuna. Järjetön tuulen aiheuttama väkivalta oli rikkonut hallin tukirakenteet, joten hallin elvytystä ei enää jatkettu.

Luja ja periksiantamaton "Katedraali" syntyi usean insinööri-henkisen miehenalun piirustuksista syksyllä 2020. Uljaat kaaret olivat niin goottisia ja jylhiä, että on jopa huhuttu että halli oli Hirvensalon Ekumeenisen Taidekappelin suunnittelijoiden inspiraation lähde. Jatkuvat pienet hajoamiset nuoruusvuosina eivät kuitenkaan koskaan lannistaneet hallia, vaan jokaisesta vastoinikäymisestä selvittiin kunnialla. Vahvat laudat, pattingit ja lahjoitetut rekan kylkipressut kokivat kovia, mutta vanhempiensa silmäterän jokainen puute paikattiin (lisäämällä lautoja, paljon). Talvella 21-22 supererogatorinen halli näytti rohkeasti kyntensä, suojelemalla sisällä nukkunutta s/y Tokka-Lottaa päälle kaatuneelta männyltä, vastaanottamatta suurempaa vahinkoa.

Suuri oli Hänen resilienssi, järkkymättömät Hänen perustukset. Luontoäiti kuitenkin säälimättä nujersi Hänet kuolinyönä, yön pimeimpinä hetkinä. Valitettavasti kohtalon tiimalasi kului loppuun, ja hallin hajoaminen sai ylitsepääsemättömät mittasuhteet. Korjaukset olivat mahdottomia ennen veneen nostoa, joten hallin tahtojen mukaisesti hallin elimet (puiset kaaret ja räsyiset pressut) luovutettiin niitä tarvitseville.

Kuin Feenix nousi tuhkastaan, on nyt jo jäännöksistä rakennettu uusi, pienempi halli. Turhaan kysymme itseltämme, olisivatko tietyt korjaukset pelastaneet koko hallin. Koskaan emme saa tietää, miksi romahdit, tyhjyys säilyy rinnassamme aina.

*Tiedän ma rauha mulle on mullassa suotu
Etsijän tielle ei lepo lempeä luotu
Pohjoinen puhuu, myrskyhyn aurinko vaipuu
Jää punajuova kauneuden voimaton kaipuu*

(Eino Leino, Elegia)

Häntä kaipaamaan jäivät kollegat, kipparisto, sekä muut ystävät. Muistamme poismenneen ryhdikästä ja lujarakenteista olemusta venettä huoltaessa. Hautaus siunaus on suoritettu Ajolanrannassa, omaisten poissaollessa.

Vuosi 2022 kuvina

Kiitos kuvien ottajille!

